

” Det är förvånansvärt många som läser text-tv. När det fallerar är det många som ringer.

Kristina Uddholm på SVT:s support kommenterar onsdagsmorgonens tekniska störningar i SVT:s text-tv. SVT:s trotjänare har 38 år på nacken och många använder fortfarande tjänsten.

FOTO: JAMES WIRED

Uncle Lewis O'Brien.

FOTO: PIA SJÖGREN

efter stjärnorna tiotusentals år innan de vita började med astronomi och kikare. Man överlever inte i öknen i generationer utan att vara ett väl utvecklat samhälle. Det ter sig rimligt. ”Vi gör repricks för att lära

barnen hur man lär sig. Jag ska visa dig.”

Med allvar och glädje håller han upp båda händerna och snart är snöret invecklat i en till synes oupplöslig labyrint, men så med ett enda grepp är det helt rakt igen. Se och lära, se och lära.

”Vi talar inte om för barn vad och hur de ska göra. Vi släpper dem mycket friare och uppmuntrar dem att lära sig själva genom att härma. Det är en viktig pedagogik. Men det har lett till att myndigheterna uppfattar att våra barn inte tas om hand”, säger Uncle Lewis som själv tvingades växa upp på skolhem.

PIA SJÖGREN

► Del 2 publiceras på tisdag, om protestmusiken, svart ilska och rasismen av i dag

THERESE ERIKSSON: KRÖNIKAN

Människolivet kommer inte undan sina spillror

SPILLBITAR. Hedwig ”Hedda” Landmark, huvudperson i Sigrid Combüchens roman *Spill* (2010), är familjens begåvning, men då konventionen får fadern att satsa på brodern är det en utbildning till sömmerska i Stockholm som blir hennes lott. Romanens stora ödesfråga är den om vad ett förspillt liv, om något sådant överhuvudtaget finns, egentligen är. ”Om hon skall sy skall det vara i kroppsvävnad. Hon skall bli läkare eller något, hon ska inte förlösa sitt liv med sådana här frökendumheter för jösse namn. (...) Den här ’skolan’ du går på är rena rama spilltiden”, får Hedda förklarat för sig.

Att jag kommer att tänka på Combüchens roman beror på en enkel, bokstavlig association som uppstår när jag läser nya numret av tidskriften *Hemslöjd*, som har tema ”spill”. Men, det är knappast en slump att en kvinna i en roman om de använda, överblivna och obrukade spillrorna som utgör ett människoliv får bli sömmerska. Även om Hedda mestadels syr fina kläder åt fina familjer, finns parallellen där; spillbitar, trasor, lappar som fogas samman, sys ihop och blir nytt.

I Hemslöjd presenteras en rad personer som specialiserat sig på att ta tillvara det som annars skulle ha kastats på skräphögen eller flugit bort med vinden. Martin Hallberg Åkberg gör fantasifulla konstmasker av fjädrar, Cilla Ramnek berättar om hur kreativiteten blomstrar av be-

” Med sina hopfogade bitar av liv är lapptäcket förutom en praktisk förnödenhet också ett kollage av minnen – ett försök att sy ihop de spillror som dräller runt oss i våra liv.

gränsningar i materialet, Nisse Stormlod slaktar vävsstolar som annars skulle eldats upp och använder dem till sin husrenovering och återbruksslöjdaren Barbro Fagerlind skapar nytt av konserverburkar, kapsyler och glasflaskor.

Inget är antagligen mer emblematiskt för tillvaratagandet av spill och kvinnors arbete än lapptäcket, vilket nagelfars i reportaget ”Den svenska fattigdomens historia”. Gamla, vackra lapptäcken ur Åsa Wettres samling visas upp, inte sällan är skapelserna uppkomna ur slit och nöd. Alla täcken bär på sin historia; med sina hopfogade bitar av liv är lapptäcket förutom en praktisk förnödenhet också ett kollage av minnen – ett försök att sy ihop de spillror som dräller runt oss i våra liv.

I lapptäcket, och i all återbrukskonst som visas upp i Hemslöjd, återfinns inte enbart den miljövänliga, praktiska nyttoaspekten. Där skymtar också, i sömmarna, människans längtan efter att saker ska hänga ihop och ha betydelse. Det är en ”lek med skärvor” – som det heter i Britt-Marie Eklunds dikt – men också ett försök att ordna, sammanfoga livets spill till hel och sammanhängande berättelse.

Människolivet kommer inte undan sina spillror. Där finns alltid något som blir över eller aldrig av. Men i motståndet mot tanken på att saker går till spillo helt i onödan fortsätter människan att skapa nytt av sina flagor, skärvor och rester – må det vara lapptäcken eller litteratur.

Therese Eriksson

Therese Eriksson är kritiker och litteraturvetare.

Humor när Charlie Hebdo minns terrorn

MINNESDAG. Den 7 januari är det två år sedan den franska satirtidningen Charlie Hebdo utsattes för terrorådet som kostade stora delar av redaktionen livet. Tolv personer, bland dem några av landets mest kända tecknare, dog när två bröder stormade kontoret.

Liksom förra året minns Charlie Hebdo årsdagen med ett specialnummer och sin sedvanliga galghumor. Årets

omslag föreställer en man som skrattar samtidigt som han tittar ner i mynningen på en AK47:a som tillhör en jihadist. Under bilden står det ”2017, äntligen ljuset i tunnelns slut.”

Omslaget är gjort av Foolz som tillhör den nya generationen tecknare som gör tidningen.

Förra årets minnesnummer av Charlie Hebdo såldes i över en miljon exemplar.

TT

80

...år har passerat sedan Pablo Picasso målade tavlan *Guernica*, verket som en universell symbol för det spanska inbördeskrigets grymhet. Det uppmärksammas av Reina Sofia-museet i Madrid i form av en stor Picasso-utställning. Utställningen, ”Medlidande och terror i Picasso – vägen till *Guernica*”, kommer att öppna den 4 april och pågå i fem månader.